

در گفت‌وگو با محسن مصطفی پور، مدیرعامل مجتمع فولاد غدیر نی‌ریز:

توسعه صنایع معدنی متناسب با توسعه معادن فعال نبوده است

بخش معدن و فولاد ایران در سالی که گذشت، با چالش‌های مختلفی روبه‌رو بود. از آنجا که حوزه فولاد و صنایع معدنی به‌عنوان یکی از بخش‌های پیشران اقتصاد کشور شناخته می‌شود، متولیان و تصمیم‌سازان حوزه تولید و تجارت در شرایطی که درآمدهای ارزی حاصل از فروش نفت با محدودیت مواجه شده، حساسا و ویژه‌ای روی این بخش باز کرده‌اند. آن‌طور که ارزیابی‌ها نشان می‌دهد، برای ایجاد گشایش بیشتر در حوزه تولید و صادرات محصولات زنجیره فولاد و محصولات معدنی نیاز است که

❗ شاید بد نباشد با توجه به اینکه در پایان سال ۱۴۰۳ هستیم، مروری داشته باشیم بر اهم فعالیت‌های غدیر نی‌ریز در سالی که پشت سر گذاشتیم و اینکه اهداف و برنامه‌های توسعه‌ای که طراحی کرده بودید در ابتدای سال و از سال‌های قبل برای ۱۴۰۳، چقدر محقق شد و چه مسیری را پشت سر گذاشتید؟
ما در سال ۱۴۰۳ مطابق با برنامه و بودجه‌ای که تنظیم کرده بودیم، سعی کردیم بدون کوچک‌ترین انحرافی نگاه‌مان را در چند سرسرفصل اجرایی کنیم. اصلی‌ترین موضوع ما تولید مستمر برای کسب درآمد و ایجاد یک بازار ایمن در داخل و در صورت امکان برای حضور در بازارهای بین‌المللی بود. از این‌رو با وجود همه محدودیت‌هایی که وجود داشت، به‌ویژه در حوزه انرژی، ما توانستیم در پایان سال مالی منتهی به ۱۴۰۳/۱/۳۶، بیشتر از ظرفیت اسمی کارخانه تولید کنیم، اما این به آن معنا نبود که مسئله مشغولیت انرژی دست‌وپاگیر ما نشود. در کنار موضوع تولید مستمر، در حوزه‌های توسعه‌ای که ظرف دو سه سال اخیر در شرکت با نگاه ویژه‌ای در مسیر آنها قدم برمی‌داشتیم و خودمان را مصمم می‌دانستیم که این اقدامات حتما در بازه زمانی تعریف‌شده حتما به سرانجام برسد، به موفقیت‌هایی دست یافتیم.

در مجموع بیش از ۴۰ پروژه بزرگ، متوسط و نزدیک به کوچک داشته‌ایم که همه این پروژه‌ها مطابق با برنامه و بودجه‌ای که تعریف کرده بودیم، به سرانجام رسید. اصلی‌ترین اقدام ما بهره‌برداری مستمر شمش در کارخانه فولادسازی ما بود، کاری که مستحضرید که در سال‌های گذشته تعریف شده بود، معطل مانده بود و به همت همکاران پرتلاش من و متخصصان این امر و حمایتی که از سوی سهامداران ما صورت گرفت، ما توانستیم در یک در تعامل سازنده با ارگان مختلف در داخل و همین‌طور استفاده از ظرفیت‌های مهندسی داخلی در کنار کسانی که دانش فنی این کار را قرار بود از ابتدا به ما بدهند، یعنی شرکت دانیلی ایتالیا که آنها هم با وجود همه محدودیت‌های بین‌المللی که برای ما وجود داشت، آمدند، کنار ما ایستادند و توانستیم تولید شمش را در مجتمع فولاد غدیر نی‌ریز مستقر کنیم. باید این تولید را ادامه دهیم به بازار داخلی و از طریق بازار بورس برای نیاز دیگر کارخانجات نوردی تأمین کنیم که مجددا منتهی شد به محدودیت‌های انرژی که بهره‌برداری متأثر از این محدودیت‌ها متوقف شد.

اقدام بزرگ و ویژه‌ای که ما در این حوزه انجام دادیم، اتصال کارخانه و مجتمع فولاد غدیر نی‌ریز به یک پایدار بود. در سال‌های قبل نسبت به موضوع تأمین آب برای کارخانه فکریهایی شده بود. با بررسی‌هایی که ما انجام دادیم، به این نتیجه رسیدیم که این یک منبع آب ناپایدار و اساسا یک سرمایه‌گذاری اشتباهی می‌توانست باشد، بنابراین با تغییر این سیاست به سمت اتصال خودمان به آب خلیج فارس رقیتم که توانستیم آن را استحقا کنیم. این یک پروژه بسیار مهم، هم به لحاظ نوع پروژه و هم به لحاظ اصالت کاری بود که اتفاق می‌افتاد. اگر ما متصل به آب خلیج فارس به‌عنوان یک آب پایدار نمی‌شدیم، مانند خیلی از کارخانجات دیگری که در شُرف بهره‌برداری هستند یا همای بهره‌برداری می‌شوند، اما به دلیل نبود یک منبع پایدار تولید آنها متوقف شده است. حتما دجان این خسران می‌شدیم. ما توانستیم این موضوع را از اساس حل کنیم. حمایت سهامداران ما خیلی مؤثر بود. کار بزرگی بود و نیاز به یک سرمایه‌گذاری ویژه داشت، اجرای این پروژه یعنی اتمام عملیات اتصال آب، در حدود شش ماه زمان برد. ۱۱۰۰ کیلومتر از مسیر خط اصلی باید یک اشعاب می‌گرفتیم. ساخت دو مخزن و یک سیستم کاسه‌چمپاز، یک پروژه واقعا بزرگ و مهم بود که من فکر می‌کنم در این بازه زمانی مدل مشابه آن در طی سال‌های گذشته اتفاق نیفتاده است. و انتقال آب به کارخانه هم کار بسیار ارزشمند ما بود که محقق شد و در یکی از حوزه‌های ایجادکننده دغدغه در حوزه‌های زیرساخت و انرژی، مجتمع را بی‌نیاز از جلسه‌ای خدمت آقای

رئیس‌جمهور هم بودیم و شرکت‌های بزرگ و معتبر صنعتی هم حضور داشتند و وعده‌هایی هم دادند. آیا امکان و فرصت وجود داشت که در این پروژه‌ها بودند که خوشبختانه با اهتمام ما در این ۱۴۰۳ مطابق با این برنامه پیش رفت. در کنار آن اولی بر تولید و توسعه ما نگاه‌مان بر نیروی انسانی و تقویت نیروی انسانی موجود، تکمیل ظرفیت به واسطه به‌کارگیری نیروی‌های خیره‌گالباً از ظرفیت‌های منطقه‌ای است. ما الان بیش از ۹۶٫۹۵ درصد پرسنل‌مان بومی منطقه به معنای شهرستان هستند. ارتقای سطح دانش و تخصص کارکنان با برگزاری

زمانی که دارد یا مثلا منابعی که دارد، بخواهد این کار را انجام دهد، من فکر می‌کنم باز هم این کار ما را دچار چالش خواهد کرد. در حوزه گاز، واقعا کاری از دست ما بر نمی‌آید. من این موضوع را قبلا گفته‌ام. در حوزه گاز موضوع حکامتی است و باید تصمیم در کلان گرفته شود و متخصصان در حوزه خودش را دارد. حال ما فولادسازان یک زمانی قرار بود در کشور فولادساز باشیم. بعدا به مشکل خوراک برخورد کردیم و اجبارا در حوزه معدن هم ورود کردیم. یعنی دامنه این کار صنعتی – معدنی شده است. بعدا گفته‌اند که حالا برق، آب و گاز چی؟ بعد گفتند حالا برای حمل‌ونقل باید فکر کرد. من این موضوع را قبلا هم برای جای دیگر گفته‌ام، در برنامه توسعه گفته‌اند فولاد در اقق ۱۴۰۴ با ۵۵ میلیون پول تولید کند، امروز فولادسازان با همه این فراز و فرود به همه این برنامه پایند بودند و این امر را محقق کردند. در این برنامه به بقیه هم گفته بودند باید چه کار کنند، یعنی قرار بود ما چقدر ریل داشته باشیم، چقدر آب داشته باشیم، چقدر تأمین گاز شویم و در تأمین برق، آب، ریل، گاز و چاده و… نتوانستند به برنامه متعهدانه عمل کنند، مورد همه هم قرار می‌گیرند. این انصاف نیست یعنی ما باید واقعیت را ببینیم. ضمن اینکه در حوزه صادرات غیرنفتی همین فولادسازان و معدن و صنایع معدنی چقدر توانسته است به ارزآوری و ایجاد اشتغال به این کشور کمک کند. انصاف نیست اگر دیگران در تأمین برق، آب، ریل، گاز و چاده و… نتوانستند به برنامه صادره در بخش‌های مختلف مازادی است که ظرف چند سال گذشته می‌آید، به این موضوع جدا باید توجه شود، اصرار اضافه بر این موضوعات نشود. ما اقتصاد را بر مبنای

مزیت باید تعریف کنیم، نه تولیدکننده صرف، نه واردکننده صرف، نه مصرف‌کننده صرف، هرجا برای ما مزیت داشت، اقدام کنیم در هر حوزه‌ای. قرار هم نیست باییم چرخ را از نو ابداع کنیم. با بالاخره همه چیز را منوط به این کار کنیم که خودمان باید انجام دهیم. یک‌سری کلمات و عبارات از نظر من که صریح اینها را می‌گویم که بالاخره سال‌هاست افراد اینها را مطرح می‌کنند، چندین گزاره و عبارت است. اینها همان ادس‌های غلط است. اینها همان نشانی‌هایی است که مدیران ما دارند اشتباه می‌رود. استرالیا سال‌هاست که دارد سنگ آهن تولید می‌کند و فقط هم سنگ آهن تولید می‌کند. هیچ‌کس در آنجا نگفته است که چون ما سنگ آهن داریم، الزما ادامه زنجیره باید داشته باشیم. مزیت آن را در این تعریف کرده است که استرالیا سنگ آهن را می‌فروشد و از محل درآمدهای سنگ آهن در حوزه‌های دیگری که افزایش مزیت دارد، سرمایه‌گذاری می‌کند. محظ زینست خود را دارد، اشتغال خود را دارد و زیرساخت‌هایش را به گونه‌ای تعریف کرده است که هر واحد کارش را انجام می‌دهد. از آن طرف مگر زاین یک محدوده معدنی دارد؟ امروز بزرگ‌ترین کارخانجات فولادساز در آنجاست. چرا این اتفاق افتاده است؟ چون برنامه‌ریزی کردند، آمدند میزبشان را تعریف کردند، همه محصولات فولادی‌شان را نمی‌فروشدند. باز در ادامه زنجیره در لوازم خانگی، در خودرو ارزش‌افزوده مضاعف ایجاد می‌کنند و می‌فروشد. ما باید نسبت به این موضوعات حساس باشیم. ما باید ناترازی‌مان فقط در انرژی است، ناترازی ما در مدیریت هم هست. ناترازی ما در برنامه‌ریزی هم هست. ناترازی فولاد در اختصاص آن چیزی است که برنامه گفته و فولاد چقدر به آن برنامه عمل کرده. اگر اینها را مورد توجه قرار دادیم خوب در مسیر درست می‌رویم، سیریباب ما را به مقصد هدایت می‌رساند. اگر به غیر از این باشد، همچنان در بر زمین پاشنه خواهد چرخید. نسبت به موضوع مجوزات صادره که اشتفا بخشی از این مجوزات الان در مرحله اجرا هم هستند، باید حساس باشیم. من این را به عنوان یک خواهش، به عنوان یک هشدار، به عنوان یک گوشزد مجدد استدعا می‌کنم که عزیزان و مسئولان ما در این حوزه حساس‌تر باشند، چون سال‌های آینده ما را با مشکلاتی مواجه خواهد کرد.

❗ شما اشاره‌ای داشته‌ید به بحث همکاری‌های خارجی و کشورهای منطقه به‌خصوص، شاهد هستیم که در سال‌های اخیر بیشتر کشورهای حاشیه خلیج فارس و همسایه‌ها در حال پیشرفت عجیبی در حوزه فولاد و معدن هستند در حالی که شاید ظرفیت‌های ما را هم به‌هیچ‌عنوان نداشته باشند، از عمان و عربستان تا افغانستان کنار دستمان، باسند، از عمان و عربستان تا ظرفیت‌هایی که هست، استفاده می‌کند، در شرایطی که ما داریم چقدر فرصت و امکان وزیرساخت همکاری فراهم هست که ما از این فرصت و امکان همسایه‌هایمان استفاده کنیم؟ حتی خود رئیس‌جمهور هم اشاره می‌کردند که ما ۱۵ کشور همسایه هستیم و ما باید از این فرصت استفاده کنیم.

❗ شما اشاره‌ای داشته‌ید به بحث همکاری‌های خارجی و کشورهای منطقه به‌خصوص، شاهد هستیم که در سال‌های اخیر بیشتر کشورهای حاشیه خلیج فارس و همسایه‌ها در حال پیشرفت عجیبی در حوزه فولاد و معدن هستند در حالی که شاید ظرفیت‌های ما را هم به‌هیچ‌عنوان نداشته باشند، از عمان و عربستان تا افغانستان کنار دستمان، باسند، از عمان و عربستان تا ظرفیت‌هایی که هست، استفاده می‌کند، در شرایطی که ما داریم چقدر فرصت و امکان وزیرساخت همکاری فراهم هست که ما از این فرصت و امکان همسایه‌هایمان استفاده کنیم؟ حتی خود رئیس‌جمهور هم اشاره می‌کردند که ما ۱۵ کشور همسایه هستیم و ما باید از این فرصت استفاده کنیم.

❗ شما اشاره‌ای داشته‌ید به بحث همکاری‌های خارجی و کشورهای منطقه به‌خصوص، شاهد هستیم که در سال‌های اخیر بیشتر کشورهای حاشیه خلیج فارس و همسایه‌ها در حال پیشرفت عجیبی در حوزه فولاد و معدن هستند در حالی که شاید ظرفیت‌های ما را هم به‌هیچ‌عنوان نداشته باشند، از عمان و عربستان تا افغانستان کنار دستمان، باسند، از عمان و عربستان تا ظرفیت‌هایی که هست، استفاده می‌کند، در شرایطی که ما داریم چقدر فرصت و امکان وزیرساخت همکاری فراهم هست که ما از این فرصت و امکان همسایه‌هایمان استفاده کنیم؟ حتی خود رئیس‌جمهور هم اشاره می‌کردند که ما ۱۵ کشور همسایه هستیم و ما باید از این فرصت استفاده کنیم.

چقدر اسفنجی و چقدر شمش و حالا تا انتهای زنجیره. امروز ما با یک سونامی عجیب و غریب در صدور مجوزها مواجه‌ایم که من واقعا نمی‌دانم آتهایی که این مجوزها را صادر می‌کنند، رویکردشان چطور است؟ اگر بازار داخل است که با این شرایط امروز ما مضاعف از نیازمان داریم تولید می‌کنیم، ارقام و اعداد موجود است، اقتصاد بر مبنای شاخص است دیگر، ما که نمی‌توانیم بر اساس آنچه فکر می‌کنیم یا تخیلمان است یا علاقه‌مان است، این کار را انجام دهیم. شاخص دارد. میزان تولید در کشور ما چقدر و میزان مصرف چقدر است؟ اگر هم دنبنا بازارهای بین‌المللی هستیم، باید در نظر بگیریم که فعلا شرایط تحریم‌ها به گونه‌ای است که بیرون نداشته باشیم، واقعا منطقی نیست. ما خیلی محدود است. دوم حواسمان باشد که در کنار ما الان در عراق، عمان، عربستان چه پلنت‌هایی دارد احداث می‌شود. اگر قرار است ما دوباره باییم همین‌ها را به گونه‌ای در کشورمان احداث کنیم که هم برای خودمان در داخل رقیب شویم و هم مزیت و صرف و توجیه اقتصادی وجودی داشته‌ایم. امروز همه این فولادسازانی که نسبت به برنامه تازه با این وضعیتي که ما برای واحدهای موجودمان با محدودیت‌های انرژی فراوان مواجهیم، دارد تلاش می‌شود، اقدام می‌شود این محدودیت‌ها برای این واحدها رفع شود. باز در حین اینکه این واحدها دارند مشکلات خودشان را رفع می‌کنند، یک‌سری بخواهند واحدهای جدیدی احداث شود، متحرکننده است که میزان مجوزهای صادره در بخش‌های مختلف مازادی است که ظرف چند سال گذشته می‌آید، به این موضوع جدا باید توجه شود، اصرار اضافه بر این موضوعات نشود. ما اقتصاد را بر مبنای

مزیت باید تعریف کنیم، نه تولیدکننده صرف، نه واردکننده صرف، نه مصرف‌کننده صرف، هرجا برای ما مزیت داشت، اقدام کنیم در هر حوزه‌ای. قرار هم نیست باییم چرخ را از نو ابداع کنیم. با بالاخره همه چیز را منوط به این کار کنیم که خودمان باید انجام دهیم. یک‌سری کلمات و عبارات از نظر من که صریح اینها را می‌گویم که بالاخره سال‌هاست افراد اینها را مطرح می‌کنند، چندین گزاره و عبارت است. اینها همان ادس‌های غلط است. اینها همان نشانی‌هایی است که مدیران ما دارند اشتباه می‌رود. استرالیا سال‌هاست که دارد سنگ آهن تولید می‌کند و فقط هم سنگ آهن تولید می‌کند. هیچ‌کس در آنجا نگفته است که چون ما سنگ آهن داریم، الزما ادامه زنجیره باید داشته باشیم. مزیت آن را در این تعریف کرده است که استرالیا سنگ آهن را می‌فروشد و از محل درآمدهای سنگ آهن در حوزه‌های دیگری که افزایش مزیت دارد، سرمایه‌گذاری می‌کند. محظ زینست خود را دارد، اشتغال خود را دارد و زیرساخت‌هایش را به گونه‌ای تعریف کرده است که هر واحد کارش را انجام می‌دهد. از آن طرف مگر زاین یک محدوده معدنی دارد؟ امروز بزرگ‌ترین کارخانجات فولادساز در آنجاست. چرا این اتفاق افتاده است؟ چون برنامه‌ریزی کردند، آمدند میزبشان را تعریف کردند، همه محصولات فولادی‌شان را نمی‌فروشدند. باز در ادامه زنجیره در لوازم خانگی، در خودرو ارزش‌افزوده مضاعف ایجاد می‌کنند و می‌فروشد. ما باید نسبت به این موضوعات حساس باشیم. ما باید ناترازی‌مان فقط در انرژی است، ناترازی ما در مدیریت هم هست. ناترازی ما در برنامه‌ریزی هم هست. ناترازی فولاد در اختصاص آن چیزی است که برنامه گفته و فولاد چقدر به آن برنامه عمل کرده. اگر اینها را مورد توجه قرار دادیم خوب در مسیر درست می‌رویم، سیریباب ما را به مقصد هدایت می‌رساند. اگر به غیر از این باشد، همچنان در بر زمین پاشنه خواهد چرخید. نسبت به موضوع مجوزات صادره که اشتفا بخشی از این مجوزات الان در مرحله اجرا هم هستند، باید حساس باشیم. من این را به عنوان یک خواهش، به عنوان یک هشدار، به عنوان یک گوشزد مجدد استدعا می‌کنم که عزیزان و مسئولان ما در این حوزه حساس‌تر باشند، چون سال‌های آینده ما را با مشکلاتی مواجه خواهد کرد.

❗ شما اشاره‌ای داشته‌ید به بحث همکاری‌های خارجی و کشورهای منطقه به‌خصوص، شاهد هستیم که در سال‌های اخیر بیشتر کشورهای حاشیه خلیج فارس و همسایه‌ها در حال پیشرفت عجیبی در حوزه فولاد و معدن هستند در حالی که شاید ظرفیت‌های ما را هم به‌هیچ‌عنوان نداشته باشند، از عمان و عربستان تا افغانستان کنار دستمان، باسند، از عمان و عربستان تا ظرفیت‌هایی که هست، استفاده می‌کند، در شرایطی که ما داریم چقدر فرصت و امکان وزیرساخت همکاری فراهم هست که ما از این فرصت و امکان همسایه‌هایمان استفاده کنیم؟ حتی خود رئیس‌جمهور هم اشاره می‌کردند که ما ۱۵ کشور همسایه هستیم و ما باید از این فرصت استفاده کنیم.

شاخص ثابت شده است. ما نشان داده‌ایم که اساسا رویکردمان نسبت به همکاری‌ها در چارچوب عزت و منافع ملی، رویکرد تعاملی است، حلالا دو وجه دارد، یک وجه آن است که ما باییم با این همسایه‌هایمان تعاملمان را بر مبنای مزیت تعریف کنیم. یعنی بالاخره بگوییم که ما قرار بود پنج واحد آهن اسفنجی در کشور تولید کنیم، آقای عمانی که الان که تو آمدی با مشارکت نیپون نستل زاین می‌دهیم، نزدیک‌تر هستیم، همسایه هستیم، ارتباطات دیرینه داریم، مزیت‌های اقتصادی ما هم به‌گونه‌ای است که شاید خوراک تو را هم بتوانیم ما بدهیم. که اگر برنامه بگذاریم ما می‌آییم می‌گوییم که به جای اینکه پنج تا واحد جدید اسفنجی را در ایران تولید کنیم، می‌آییم واحدهای گندله‌سازی را تقویت می‌کنیم و اسفنجی‌ها را در کشور همسایه احداث می‌کنیم و از ظرفیت کاری و مزیت‌های آن هم استفاده می‌کنیم. یک بخشی از آن ما هستیم. یک بخشی هم بالاخره نمی‌شود منکر شد کشورها امروز تابع یک هژمونی قدرت در دنیا هستند. حالا آنها دارند به آنها فشار می‌آورند. با ایران کار نکنید. نه فقط به همسایه‌های ما بلکه به کشورهای بزرگ‌تر هم فشار می‌آورند. شما می‌بینید که اروپایی‌ها تابع آمریکایی‌ها شده‌اند، حتی چین در تعاملتش. شاید در گفتار خیلی نکات را بگویند، اینکه در عمل دارد چه اتفاقاتی می‌افتد این است که بالاخره یک جریان قدرتمند پرزور که مخصوصا بعد از آمدن ترامپ دارد نشان می‌دهد که ادبیات دیپلماسی در دنیا فرق کرده، این مدلی بالاخره یک چیز دیگری شده است. بالاخره اینها دارند فشار می‌آورند. من امیدوارم بالاخره با حفظ رعایت اصولی که رهبری معظم هم اشاره فرمودند، در چارچوب منافع ملی، اقتدار و عزت ایران عزیز اسلامی این تعاملات انجام شود. چون واقعیت این است که ما با محدودشدن در تعاملاتمان حتما از تکنولوژی روز دنیا فاصله می‌گیریم. حتما از دانش به‌روز دنیا فاصله می‌گیریم. حتما از مارکت‌های بین‌المللی فاصله می‌گیریم. حتما درآمدهای ارزی ما کاسته می‌شود و ناترازی‌های مختلف از جمله منابع مالی و ارزی و این بالاخره نوسانات اثرگذار را در کشور خواهیم داشت.

❗ در مورد اکتشافات، بحث بزرگ فولادسازان در حوزه اکتشاف به طور خاص این است که در این سال‌ها هم می‌بینیم که با وجود اهمیت اکتشاف، در این زمینه عقب‌افتادی‌ها و جاماندگی‌های زیادی داریم. در بحث اکتشافات شما به عنوان یک فولادساز چقدر برنامه یا طرح دارید درباره اینکه بتوانید در حوزه اکتشافات کار توسعه‌ای انجام دهید.

نکته درست و صحیح و به‌موقعی است دیگر. اساسا در سال‌های گذشته توسعه صنایع معدنی متوازن با توسعه معادن نبوده است. اینها با یکدیگر قدم‌پایشان را برابر برداشتند. چرا؟ دلیل آن این بوده که در میانه و انتهای زنجیره ارزش افزوده قابل توجه بوده، در ابتدای زنجیره با توجه به میزان سرمایه‌گذاری و زمانی که باید گذاشته می‌شد، انگیزه برای سرمایه‌گذاران کم بوده است. خوب این منتهی شده به اینکه امروز میزان عملیات اکتشافی، حفاری و استخراجی ما متوازن با نیاز صنایع فولادی فعال و در حال آماده‌شدن برای فعالیت نیست. بنابراین یک ضرورت است که اقدامات مؤثرتری صورت بگیرد. حال ایجاد انگیزه نشده، خیلی از سرمایه‌گذاران همچنان حاضر نبودند بایند آن ابتدای زنجیره، من قبلا هم گفته بودم بهتر بود که معدنی‌ها وارد فولاد نشوند و فولادی‌ها وارد معدنی‌ها. اما اقتضای این سال‌ها این‌گونه شد که خود فولادی‌ها رفتند به سمت اینکه بخشی از منابع درآمد و سودشان را در حوزه معدن ایجاد کنند. ما هم از این جریان فارغ نبودیم، ما ظرف سال‌های اخیر چند پهنه و محدوده معدنی مشارکتی با ایمیدرو داشتیم. اقدامات اکتشافی انجام دادیم، به ذخایر رسیدیم، ذخایر قابل قبول است، عیارشان عیاری نیست که ما بتوانیم نیازمان را برطرف کنیم. داریم اقدامات را انجام می‌دهیم برای اقدامات بعدی که قرار است صورت بگیرد.

در سال گذشته با سازمان انرژی اتمی مشارکت کردیم که بخشی از پهنای معدنی کشور در اختیار آنها بوده، محدوده معدنی بسیار خوبی را در خوشنوبه یزد تملک کردیم و منابع اولیه آن را پرداخت کردیم. رقیتم به سمت مطالعات، ژئوفیزیک هوایی، زمینی و بعد هم عملیات حفاری و اکتشافی‌مان را داریم صورت می‌دهیم، فکر می‌کنم که یک مقداری

شرق

عکس سیدعلی وکیل‌شیراز

در ابتدای مسیر با توجه به رفتاری که منطقه داشت و عملیات حفاری ما را متأثر از خودش کرد، فرایند اقداماتمان با آرامش پیش رفت ولی فکری می‌کنم در ابتدای ۱۴۰۴ به گزارشات بسیار خوبی برسیم که این گزارش‌ها را ما به هدف آیندمان می‌رساند، این گزارش‌ها مبتنی بر میزان ذخیره قطعی و عیاری است که خواهیم داشت. اگر این اتفاق بیفتد، ما به سرعت عملیات اکتشافمان را شروع خواهیم کرد. در حین انجام عملیات استخراج حتما احداث کارخانه کنستانت‌تره را هم بنا خواهیم کرد، به‌گونه‌ای که ما از معدن تا شمش را حتما داشته باشیم و این زنجیره ما کامل شود، و زنجیره ارزش برای سهامداران محترمان ایجاد شود و دغدغه تأمین خوراک را هم دیگر نداشته باشیم.

❗ در مورد بازار سرمایه هم اشاره‌ای داشته‌ید که الان کار پذیرش در فرابورس انجام شده است و الان درواقع در انتظار حضور در خود بورس هستیم، برای ۱۴۰۴ احتمالا به نظر می‌رسد می‌خواهید این اتفاق را رقم بزنید.

صد درصد.

❗ در این خصوص با جزئیات بیشتر بفرمایید که برنامه‌های برای سهام‌داران دارید و در حوزه بورس چه اتفاقاتی قرار است بیفتد.

سهام‌داران ما نگاه ویژه‌ای درباره حضور ما در بازار سرمایه داشتند، ما هم عرض کردیم در مجموعه شرکت، تمام استانداردهای یک شرک بورسی را رعایت می‌کنیم. این پایش دائم صورت می‌گیرد، حسابرسان داخلی و مستقل ما با رویکرد یک شرکت بورسی موضوعات را مورد بررسی قرار دادند، پذیرش ما در ۱۴۰۳ انجام شد، فرایندی برای انتقال دارایی‌ها و موضوعات این‌چینی وجود داشت که یک مقدار این را تحت تأثیر خود قرار داد. درج نماد ما هم در پایان ۱۴۰۳ میسر بوده که انجام می‌شود که تعجیلی برای درج نماد و ارز به صورت دو زمان مختلف را داشتیم و می‌هستیم. در ۱۴۰۴ حتما ان‌شاءالله به لطف خداوند و با تأکید سهام‌داران وارد بازار سرمایه می‌شویم. سهام‌داران مجتمع فولاد غدیر نی‌ریز، سهام‌دارانی بی‌دغدغه خواهند بود نسبت به موضوعات دیگر، چرا؟ چون ما نسبت به معدن و خوراک آن فکر کردیم، احداث ابلاستی و پایین‌دستی آن را هم‌زمان جلو برده‌ایم، تمرکز بر اتصال و اتکا به منابع اصلی انرژی را پیش‌بینی کردیم. همان‌طورکه عرض کردم ما در حل کردیم، برق را حل کردیم، در حوزه گاز هم داریم یک کارهایی می‌کنیم که البته هنوز می‌گویم به صورت قطعی نیست و نه به عنوان این کارهایی که الان پیشنه‌ای می‌شود که میدان کاری بگیریم، با دانش فنی جدید و استفاده از ظرفیت‌های تکنولوژیکی است که داریم این کارها را انجام می‌دهیم که یک شرکت شفاف و تولیدکننده با محصول باکیفیت برای خریداران در بورس ایجاد کنیم. بالاخره تمام عرضه‌های هفتگی یک سال گذشته، غدیر نی‌ریز در آن بوده است، در هر شرایطی هم اسفنجی ما هم زمانی که شمش ما وارد مدار بهره‌برداری شد، ما در بعضی از هفته‌ها هم شمش و هم اسفنجی‌مان را هم‌زمان داریم. فقط هم در بازار بورس این را عرضه کردیم، خوب طبیعتا سهام‌داران آتی ما هم باید معتمد باشند و نسبت به این موضوع خیالشان راحت باشد. حتما با مذاکراتی که با سهامداران محترم داشتیم، ان‌شاءالله با عرضه بخشی از سهاممان، منابعی را که وارد شرکت می‌شود، را در بخش دیگری از توسعه شرکت به کار می‌گیریم که حالا به وقش آنها را عرض می‌کنم.

❗ اگر نکته‌ای یا صحبتی برای جمع‌بندی دارید، بفرمایید.

ما در مجتمع فولاد غدیر نی‌ریز همیشه گفته‌ایم یک اسم رمزی داریم به نام همدلی، همین همدلی در مجموعه ما خیلی کار کرد، قبلا هم یک جایی گفتم که ما بالاخره ما با این همدلی‌ای که اتفاق افتاد خیلی از مسائل و موضوعاتی که داشتیم را می‌توانستیم از آن عبور کنیم، ما اگر در کشورمان این همدلی را ملاک عملمان قرار بد دهیم، حتما از خیلی از موضوعات عبور می‌کنیم وقتی این همدلی را تعمیم می‌دهیم، در همان فرصت‌ها و مزیت‌های اقتصادی هم می‌آید، یعنی من فلان مسئول به این نتیجه برسم که احداث این واحد در این لوکیشن به نفع صنعت نیست، ممکن است این در یک لوکیشن دیگری مؤثرتر باشد، من هم با اینها واحد دیگر را احداث کنم مؤثرتر باشد. من فکر می‌کنم که وقت آن است که یک مقداری تأکید مؤکد و بایسیم برگردیم یک بار دیگر مرور کنیم طرح جامع فولاد کشور، امکاناتمان، زیرساخت‌هایمان، موضوعاتی که می‌تواند ایجاد اشتغال مضاعف کند، تولید ثروت ملی داشته باشد، از اقدامات موزای جلوگیری کند، هدررفت منابع و امکاناتمان را داشته باشد، نسبت به این موضوع مقداری فکر کنیم و یک یادآوری مجدد کنیم و براساس یک نقشه راه مبتنی بر شرایط موجود کشورمان ان‌شاءالله قدم‌هایمان را برداریم و نسبت به آن مقصدی که واقعا صحیح انتخاب شده، درست است و آدرسنش ان‌شاءالله غلط نیست.